

El tren turístic de Roses, sota la lupa: un cànon desconegut, pròrrogues fins a 30 anys i expedients amb dades de tercers

Alt Empordà | 29-08-2026 | 11:49

Tren turístic de Roses

El Tren Turístic de Roses, un servei privat que recorre el municipi i diferents espais del Parc Natural del Cap de Creus, es troba sota la lupa arran d'una investigació tècnico-jurídica iniciada fa aproximadament un any. El treball posa el focus en la durada de la llicència, les successives pròrrogues, el cànon que paga l'empresa explotadora i les greus deficiències que el responsable de la investigació assegura haver detectat en la documentació facilitada per l'Ajuntament.

La investigació no permet concloure, ara com ara, que s'hagi comès cap il·legalitat contractual. Sí que deixa, però, preguntes rellevants sense una resposta documental clara: quin és el cànon vigent, quins acords emparen la continuïtat del servei després del gener de 2023, per què falten documents que apareixen als índexs i com és possible que el consistori hagi lliurat expedients de tercers persones aliens a la petició formulada.

Un concurs públic l'any 2007

La documentació oficial obliga a corregir una de les hipòtesis inicials de la investigació: no és exacte que el servei continuï únicament gràcies a un concurs celebrat a principis dels anys noranta.

El Tren Turístic Cultural Roses Exprés afirma que va començar a operar l'abril de 1993. Posteriorment, el Ple de l'Ajuntament de Roses va aprovar el 29 de gener de 2007 la convocatòria d'un concurs per concedir una llicència d'explotació de vehicles de transport de viatgers en la modalitat de tren turístic.

La Junta de Govern Local va adjudicar la llicència el 17 de desembre de 2007. La seva vigència va

començar l'1 de gener de 2008, amb una durada inicial de deu anys. El plec permetia pròrrogues successives de cinc anys fins a un màxim global de trenta anys.

Això significa que la llicència no va quedar automàticament concedida per trenta anys, però sí que podia arribar fins al 2038 si s'aprovaven totes les pròrrogues previstes.

El 29 de gener de 2018, la Junta de Govern Local va aprovar-ne una primera per cinc anys, fins a l'1 de gener de 2023. L'acord municipal assenyala que hi havia un informe tècnico-jurídic favorable i la conformitat de la Intervenció accidental.

El gran interrogant és què ha passat després. El servei continua funcionant i comercialitzant excursions, però entre la documentació examinada no apareix de manera inequívoca l'acord complet que justifica la seva continuïtat a partir del gener de 2023. L'investigador reclama la resolució, els informes jurídics, l'òrgan que va aprovar la nova pròrroga i la data exacta de venciment.

El cànon, la gran incògnita

Un dels punts més opacs és el cànon econòmic que paga actualment l'empresa per explotar el servei.

La primera sol·licitud d'accés, registrada el 29 d'octubre de 2025, demanava una còpia íntegra dels expedients, la identificació de l'adjudicatari, la durada de la llicència, el temps restant, el cànon abonat i els permisos per estacionar, instal·lar casetes de venda de bitllets i col·locar elements publicitaris a la via pública.

Malgrat les successives peticions, el responsable de la investigació sosté que encara no ha rebut una resposta clara sobre l'import vigent, la periodicitat dels pagaments ni les possibles actualitzacions aplicades des de l'adjudicació de 2007.

En una ampliació registrada el 14 d'agost de 2026, l'investigador també afirma haver localitzat un informe d'Intervenció de l'any 1994 amb tres ofertes econòmiques diferents. Segons el seu escrit, l'adjudicació hauria recaigut en la proposta més baixa, tot i que l'oferta superior apareixia com la més favorable econòmicament. Aquesta dada històrica, però, necessita ser contrastada amb l'acord d'adjudicació complet de 1994 i no determina, per si sola, les condicions de la llicència posterior de 2007.

Sense conèixer el cànon actual i la naturalesa jurídica exacta de la llicència, tampoc es pot calcular quin retorn econòmic obté Roses per permetre l'explotació d'un servei que funciona des de fa més de tres dècades.

Un índex amb 54 documents, però només 44 disponibles

La investigació denuncia que els problemes es van multiplicar quan l'Ajuntament va facilitar l'accés digital als expedients.

En una de les instàncies registrades consta que l'índex oficial de l'expedient 2018/006347 enumerava 54 documents, mentre que la plataforma només permetia descarregar-ne 44. El sistema saltava del document número 29 al 31 i deixava fora una sol·licitud de l'any 2020 que sí apareixia relacionada a l'índex.

El responsable de la investigació també assegura haver rebut documents triplicats i, en altres lliuraments, arxius repetits fins a cinc vegades. Segons relata, la numeració digital tampoc coincidia amb la documentació consultada presencialment, fet que impedia reconstruir amb seguretat la seqüència administrativa.

Les instàncies reclamen que l'Ajuntament certifiqui la integritat dels expedients, expliqui les diferències entre els índexs i els arxius disponibles i lliuri tota la documentació ordenada cronològicament, sense duplicats ni omissions.

Expedients de tercers i una denúncia davant l'AEPD

La incidència més delicada afecta la protecció de dades. Entre els arxius que el denunciant afirma haver rebut hi havia expedients de particulars i empreses que no tenien cap relació amb la investigació del tren turístic.

La documentació facilitada a aquest mitjà inclou diversos arxius identificats amb noms de terceres persones i societats alienes a la petició original. El responsable de la investigació considera que això revela una possible bretxa de seguretat i una manca de control en la selecció i anonimització dels documents.

Paral·lelament, el 2 de març de 2026 va presentar una denúncia davant l'Agència Espanyola de Protecció de Dades després de detectar que el web municipal permetia accedir al currículum complet d'una regidora. El document mostrava públicament dades com el DNI, l'adreça particular, la data de naixement, telèfons i correus electrònics.

La denúncia està acreditada mitjançant el corresponent justificant de registre, però la documentació aportada no inclou encara cap resolució de l'autoritat de protecció de dades. L'investigador anuncia que preveu traslladar més de trenta arxius addicionals a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

L'alcaldeessa assenyala dues persones

La resposta política coneguda va arribar durant un ple municipal. L'alcaldeessa de Roses, Sílvia Ripoll, de Junts per Roses i escollida el juny de 2026, va advertir de la concentració d'un volum elevat de sol·licituds d'informació en només dues persones.

«A la data d'avui, 28 de les peticions presentades corresponen a dues persones, 20 d'una i 8 de l'altra», va afirmar Ripoll. Segons l'alcaldeessa, l'extensió i el contingut d'algunes peticions exigeixen una dedicació molt elevada dels serveis municipals i, en determinats moments, «poden arribar a col·lapsar o dificultar el funcionament ordinari» de l'Administració.

Ripoll va defensar el dret d'accés a la informació pública, però va diferenciar-lo d'un ús que va qualificar de «reiterat i desproporcionat» quan arriba a comprometre els recursos municipals.

La intervenció contrasta amb la dimensió de l'estructura municipal: el pressupost de Roses per al 2026 reserva 15,81 milions d'euros al capítol de personal de l'Ajuntament. Aquesta dada no permet determinar quants treballadors tramiten les peticions de transparència, però dona dimensió als recursos generals de què disposa el consistori.

Les preguntes que l'Ajuntament encara ha d'aclarir

La versió municipal disponible se centra en el volum de feina provocat per les sol·licituds. Entre els documents aportats, però, no consta una resposta completa i específica sobre el cànon vigent, l'acord que empara la continuïtat del servei després de 2023, les omissions detectades als expedients o el lliurament de dades de tercers.

Tampoc es pot afirmar automàticament que la Directiva europea 2014/24/UE obligués a convocar una nova licitació en cada pròrroga. La resposta depèn de la naturalesa jurídica de la llicència, del règim transitori aplicable i de si les ampliacions estaven previstes de manera clara en el plec original, com consta en l'acord de 2018.

La investigació no tanca el cas: l'obre. Després de mesos d'instàncies, expedients incomplets i arxius aliens a la petició, Roses continua sense oferir una explicació pública, ordenada i verificable sobre quant paga el tren turístic, fins quan pot explotar el servei i per què la documentació municipal presenta tantes contradiccions.

Quan una administració respon amb duplicats, omissions i dades de tercers, el problema ja no és només el nombre de preguntes. El problema és per què, després de tants anys d'explotació, les respostes essencials continuen sense aparèixer.

[Autor: Redacció](#)